

Homeopati – en naturlig väg till hälsa

En av grundreglerna inom homeopati är att liknande bör botas med liknande. Man menar att om en substans framkallar en sjukdom hos en frisk person, så är det möjligt att samma substans kan bota en liknande sjukdom hos en som är sjuk.

Text och foto: Rosita Holtlund

När en klient första gången besöker Maria Wester (t.h.) föröker hon få en så allsidig bild som möjligt av klienten, dennes sjukdom och symptom.

Greken Hippokrates, ansedd som läkekonstens fader, nedtecknade redan för över 2000 år sedan tesen "lika botar lika". Samma idé slog rot hos **Samuel Hahnemann**, en tysk läkare som anses som homeopatins grundare, då han arbetade med ett översättningsarbete och läste att kinabarkens beska smak stärker kroppen och därmed kan bota sjukdomen malaria.

Denna uppfattning delade han inte, eftersom andra beska ämnen inte hade någon effekt på sjukdomen, men det gav honom idén till ett självexperiment.

Han intog kinabark i flera dagar och lade märke till att han själv fick symptom som ganska exakt motsvarade de symptom som en malarisjuk har. Denna erfarenhet gav honom uppfattningen att ett läkemedel kan bota sjukdom, när det också kan framkalla en liknande sjukdom hos en frisk person.

Under flera år genomförde han fler läkemedelstester på friska personer och 1796 publicerade han boken "Organon, läkekonstens verktyg" där han beskriver sin terapimetod, enligt principen om att liknande bör botas med liknande, samt noggrant beskriver

bl.a. de olika symptomen för varje testat läkemedel.

Patientens sjukdomsupplevelse viktig

Diplomhomeopat **Maria Wester** i Oravais, utbildad vid Homeopati Forum Arcanum i Helsingfors där hon studerat nästan 3,5 år, låter rätt snart förstå att en homeopat inte ordinerar något homeopatiskt läkemedel särskilt lättvindigt.

När en klient kommer till henne första gången går hon igenom ett noggrant patientsamtal (anamnes) med klienten under vilket hon försöker få en så bra helhetsbild som möjligt.

– Helheten är mycket viktig. Först behöver jag få reda på i vilket sammanhang sjukdomen bröt ut, t.ex. efter en infektionssjukdom, en fysisk skada eller efter ett sorgearbete.

Sedan gäller det att så noggrant som möjligt försöka få reda på hur patienten känner sig i sin sjukdom. Små detaljer som klienten spontant berättar är mycket

viktiga ledtrådar för mej, även om klienten själv kan tro och tycka att det är någonting helt oväsentligt.

Det ger mej en allsidig bild av klienten, dennes sjukdom och symptom, säger Maria.

För att grundprincipen "liknande bör botas med liknande" skall kunna uppfyllas anser man inom homeopatin att homeopaten måste ha speciella kunskaper om såväl de homeopatiska läkemedlen, som om patientens sjukdom.

Ett insjuknande sker vanligtvis inte heller över en natt, utan stegvis. Man vänjer sig vid de olika sjukdomssymptomen och det är lätt hänt att man rent av kan glömma bort hur man kände sig som frisk, förklarar hon.

Huvudvärk är något som de flesta känner till och den kan upplevas på väldigt många olika sätt och det som upplevs som lindrande kan vara mycket individuellt, säger Maria.

– Sjukdomen är det enda ge-

mensamma hos två personer som lider av huvudvärk, men ändå är det högst troligt att jag skulle ordinera dem olika medicin, eftersom orsaken till sjukdomen och de faktorer som inverkar lindrande på den med mycket stor sannolikhet är väldigt olika och därför kräver olika läkemedel, poängterar hon.

En konst att hitta rätt medicin

Enligt Maria är förutom homeopatens uppgift att hitta ett läkemedel som överensstämmer med klientens sjukdomsberättelse och symptom, också att kunna hitta rätt dos på läkemedlet.

– Inom homeopatin finns det 2500–3000 olika läkemedel som härstammar från växt-, djur- och mineralriket samt från metaller, av dem är ett hundratal de mest använda.

Maria berättar att alla de läkemedel som en homeopat använder har genomgått en homeopatisk läkemedelsprövning, en pröv-

ning jämförbar med ett enkelt blindtest och som måste följa exakta anvisningar.

– Homeopatiska läkemedel späds ut genom en bearbetning av råvaran, ett förfarande kallat potensering, så att den dos som ingår i läkemedlet blir försvinnande liten jämfört med den dos av ämnet som man utgick ifrån vid potenseringens början, förklarar hon.

Potenseringen av ämnen bygger på Hahnemanns iakttagelse att höga koncentrationer av ett läkemedel ofta ger obehagliga behandlingsreaktioner, medan minskad läkemedelsdos ger en ökning av läkemedlets verkan. Det är denna princip man följer inom homeopatin.

– En del homeopater använder dator som hjälpmedel vid bestämning av läkemedel och läkemedelsdos. Jag gör precis som Hahnemann en gång i tiden gjorde. Jag skriver upp klientens symptom och sedan slår jag upp i mina böcker och söker sjukdomsbeskrivningar som passar så väl in på klientens symptom och sjukdomsberättelse som möjligt och väljer homeopatisk medicin och dos därefter.

Målsättningen med en homeopatisk, naturmedicinsk behandling är att stimulera kroppens självläkande krafter och återställa balansen i kroppsfunktionen, förklarar hon.

Passar inte för alla sjukdomar

Enligt Maria Wester kan skolmedicinen och homeopatin mycket väl arbeta parallellt.

– Homeopatiska läkemedel är biverkningsfria och påverkar inte de övriga medicinernas effekter. Medicinernas biverkningar ställer bara mera krav på homeopaten i arbetet, men utgör inget hinder för en konsultation.

Inom homeopatin använder man människan själv som en slags måttstock för sin egen läk-

ning och begränsar sig inte enbart till enskilda organ. Man ser människan som en helhet där t.ex. den kroppsliga och själsliga enheten betonas, säger Maria.

Homeopati kan inte bota personer med diabetes eller cancer, eftersom homeopati inte fungerar på döda organ. Homeopatin kan däremot lindra biverkningar som uppstår vid olika medicinska behandlingar, menar Maria.

Strumaopererade personer som får sköldkörtelhormon, personer som lider av ett akut livshotande tillstånd (t.ex. svår infektion), allvarliga kroppsliga störningar och sjukdomstillstånd som är i behov av operation (slitna leder, t.ex.), får och kan en homeopat inte heller hjälpa, förklarar hon.

– Hur snabbt en person svarar på behandlingen beror bl.a. på klientens ålder. Ju yngre klient, desto snabbare sker vanligtvis tillfrisknandet. Hur länge klienten haft sina besvär inverkar också på läkningstiden, men vanligen lyckas behandlingen efter 2–3 besök, om allt fungerar bra.

För att få bukt med besvär som någon burit på i 10–20 år kan det däremot krävas besök under ett helt år innan klienten blir frisk, förklarar Maria.

Faktorer som påverkar behandlingsframgången

För att terapin skall lyckas är det viktigt med ett ömsesidigt förtroende mellan klienten och terapeuten och det är även viktigt med en vettig livsföring, berättar Maria.

– Att däremot förbjuda någon att äta eller dricka någonting visst helt och hållet kan i alltför hög grad upplevas som en hög stressfaktor hos en klient, vilket inte är meningen. Då låser sig kanske klienten i stället och terapin kanske inte lyckas.

Någon gång händer det också att terapin ändå inte fungerar, berättar hon, trots att alla förutsättningar finns. Det kan bero på s.k. läkningshinder i klientens liv, antingen på det personliga planet eller i arbetslivet.

Det kan t.ex. vara en dålig ekonomi, en destruktiv relation eller dålig stämning på arbetsplatsen som skapar så stor själslig obalans hos den sjuke att det hindrar läkningsprocessen

att komma i gång, förklarar hon.

– En terapeut kan och har inga rättigheter att säga åt en klient hur hon eller han skall göra i sitt liv, det måste klienten själv avgöra, säger Maria bestämt.

Hon berättar också att det ibland händer att någon efter några veckors intag av homeopatiska läkemedel blir besviken över att besvären inte har försvunnit och därför upphör med medicineringen.

– Att återuppbygga sin hälsa kräver ett visst mått av tålmod, för det tar sin tid för kroppen att göra sig av med gifter, slaggprodukter m.m. för att därefter kunna tillfriskna. I vissa fall kan klientens besvär till en början försämrans då man börjar sin behandling, i synnerhet om det är fråga om behandling av långvariga besvär.

Denna försämring är ett tecken på att medicinen börjat verka och tillhör grundorsaken till besvären. Det är inte farligt, det är övergående och efter denna försämring brukar man kunna märka en förbättring, förklarar Maria.

Kostrådgivning och taktill stimulering

Förutom homeopatiska behandlingar ger Maria på begäran även kostråd, eftersom hon också är utbildad kostpedagog, men hon håller ganska strikt isär de olika metoderna.

– Vissa människor är starkt övertygade om att det är möjligt att bli frisk med enbart rätt kost, eftersom de anser att man via maten skall kunna få alla de näringsämnen som kroppen behöver. De vill varken ha kosttillskott eller medicin, utan vill få hjälp att hitta en kost som skulle kunna hjälpa dem att tillfriskna, förklarar Maria, som inte själv säljer några kosttillskott men vid behov ger förslag på preparat som klienten kan ha nytta av.

Maria ser också fördelar med att kunna erbjuda flera olika behandlingsmetoder. Någon vill kanske börja med att få kostråd, eftersom mat är något som alla känner till, men om den terapin inte lyckas kan hon kanske erbjuda klienten någon annan lämplig behandling.

Hon menar att vissa människor

kanske till en början föredrar och behöver hjälp i form av taktill stimulering, en behandlingsform som hon som utbildad beröringspedagog också ger.

Under denna behandlingsform blir klienten bl.a. mer medveten om sin kropp och en frisättning av hormonet oxytocin sker, ett hormon som ger en känsla av välbefinnande.

Maria har sin mottagning i det nyligen öppnade E-8 centret i Oravais där ett flertal olika terapeuter finns samlade under samma tak.

Om du har frågor om terapiformerna eller vill komma i kontakt med Maria kan du ringa henne på tel. 040-910 4882 eller